

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 343. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608064667200/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

Bringen tindrende af Karl Johans Medaljen og Medaljen i Guld for Tapperhed, med de rødsprængte Kinder stønnende af Ånderød, drejede Carl Axel Nauclér, Kaptajn i Regimentet, sin Spilledåse, den til hvis Valse der var danset de utalte Afriker i de utalte Värmlands Gårde, hint halve Århundrede rundt, han og hans tallose Jagthunde havde kreset, som Solen selv, over Fernebo.

Helt fra Medskog, Mattram og Lier, Ven med Karl Johan og Herrer til Sällboda i Gunnarskog i Jösse, styrede han sin Ölands-Ponny forrest blandt alle travende »Knægtesse», svang han, 66årig, sin Fod højest i Taget af alle Jössedansere, og overdøvede han nu, da hans Vals var endt, selv Farbroders Stagnelli Sang ved Lyren, ja Lusse-Gildets ganske vældige Brøl ved, med Spilledåsen dansende som et Skjold mellem Hænderne, at sange mod Lucia:

»Ädlaste mål oss vinkar på vår bana!
Än kan med oväns blod ett fält här färgas rödt!
Skarpt är vårt stål och blöda är vår vana!
Alla, alla käckt framåt!»

til en Kæmpearin rev ham over Ende, så Spilledåsen, Värmlands Danssegige og Stridstrømpet, nær, som hin alle Svears Heltekonge, havde endt i Mjødkarret, mens en Strøm af Babylonisk:

»Good dam, brother, drick, drick! din gamble, blodsultne swine!»
næde Steffans Øren, som en Forsikring om, at var end denne Røst Jakobs, var Hænderne Esaus, Värmeskogs tro Søn, Lucias fødte Tilbeder!

Ja, i Sandhed, ti Trealens-Kæmpen dér var jo selveste Llewellyn Lloyd, Engländeren – nej, Verdens-Vagabonden, der en Gang strandede på »Bjærget» her og fandt sit forjættede Land: Skove og Soer så myldrende af Dyr og Fisk, at de, som han for undrende Landsmænd berettede i sine »Jaktøjene» og »Ujugu år i Skandinavien», lugtede af Vildtsøvs og smagte af Fiskesuppe! ubestigelige Højder, uigennemtrængelige Dale og rivende Elve uden Grænseskel, uden Jagt- eller Fiskelove! Ruder, vinkende gennem Natten og Urskoven med Lys og Arnebål, med altid åbne Døre, altid bovnede Fadebure og Himmeleenge, altid sterner Violiner og bonede Dansegulve, altid redbonne og altid ledige Kammerater, Stifindere og Jægere, altid smilende Moer, kække og øre som Skovenes Huldre!